

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Beneficioru[m] Ecclesiast. posseßio diuersorum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

s. p. hist.

Gener. ordo

din. præd.

lib. 2. c. 72.

vt ex eo res

fert Alph.

Villegas

Flor. Sæct.

p. 3. vita

173.

Materia

s. q. pecca-

torum.

Delrius

disq. mag.

lib. 6. ca. 2.

s. 3. q. 3.

BENEFICIA ECCLESIASTICA
plura possidens varijs se commaculat
peccatis & periculis exponitur
maximis.

Ferdinandus del Castillo historiographus rerum Dominici ordinis, Boncela, alicuius municipium Coimbricense est, ibi nobilibus natus parentibus quidam Aegidius. Hic, vix dum adolescens industria & fauore tres Canonatus & Prioratum vnum adeptus omnino vitio diffuebat, non indoctus humaniorum litterarum, & philosophiæ, & medicinæ, cui (quod sibi oportuniorem ad nequitiam re- batur) totum se dare, & Lutetiam eius addiscendæ causâ cum cogitaret iter aggressus dæmonem obuium humanam in specie habuit. Malus iste viæ comes à noto sibi sed ignotus paulatim varia quærere. vt audiuit profectio- nis consilium, quin tu (inquit) me potius audis, scientiam indicabo quæ & adeptu facilis & vsu præcipua ad dignitates voluptatesq; ipsius etiam quam sitis, medicinæ summa perfectio est, Necromantiam dico. Dixit & persuasit. Abducit Aegidium, & adducit in vastum specum, prope Toletanam ciuitatem, ibi occurrere lati & exceperere venientem viri dæmonesq; humana effigie. itur in specum, exigitur non secreti tantum, sed & homagij perpetui sacramentum. Volens adigitur & scheda proprio cõsignata cruore promissum cõfirmat.

firmat. Septennio illicitis artibus, & caliginosa scientia imbuitur. Post Lutetiam profectus miros breui inter Hippocratis sectatores progressus facit, & doctoratus lauream adeptus gliscebant enormia magis magisque peccata, ruebat de scelere in scelus, ambiguum erat fama eruditionis an nequitiae infamia maior. Sed, O Dei bonitatem, vi quem lenitate nequiuerat, statuit trahere. Ecce tibi equitem hoplomachum lanceam vibrantem & intentantem misero, irato vultu, minaci voce clamantem: vitam hanc moresq; desere, ad frugem reuertere. Subitus Aegidium terror occupauit, sed veloci motu cum terrore institutum pristinum displicere desijt. ad volutabrum luti reuerso post triduum idem ille eques iam terribilior non solum minatur, eadem verba repetens de mutando vitæ instituto; sed lanceam pectori infigit & vulnus etsi nõ graue imponit. Fractus animo adolescens dedam. inquit me, faciam Domine quidquid iusseris. Saulum diceres in terram deiectum, Statuit serio se totum deo dicere, & quo intus impelli se sentiebat (urgente, sic opinor, angelo custode, qui apparuerat) religiosæ alicuius instituto familiae se addicere. Hoc animo Lusitaniam repetens, dum per Pallentiam iter habet, vbi tum monachi Dominicani monasterium moliebantur, subit cupido cernendi operis. Vidit viros sanctitate & eruditione claros, quosdam etiam viribus & ætate defe-

ctos, delicate olim nutritos calcem subigere
 ligna dolare, lapides parare, & onera hu-
 meris portare, summa lætitia & alacritate,
 optat se illis iungere, petit instanter admitti,
 impetrat. Tyrocinio defungitur, magna spe
 sanctitatis futuræ excitata, post aliquot an-
 nos missus Santarenum in Lusitaniam, ibi
 crescebat oratione & victoria sui. vnus ange-
 bat scrupulus quod penes dæmonem hære-
 ret schedula illa obscena, igitur ardentius
 Reginæ cælorum se commendabat, mali hu-
 ius remedium aliquod postulabat non sine
 lacrymarum imbre & continuo suspiciorum
 concentu. Quid neget misericordiæ mater
 sic postulanti? Die quadam cum in sacello
 templi prolixius oraret, apparuit illi dæmon
 formidabili aspectu, deteriore vlulatu, con-
 uicium facit, & præstitam fidem, acceptaque
 beneficia petulanter exprobrat. Tandem post
 multa minaciter, & proteruè, & impotenter
 obiecta, faxo, inquit, huius te monachismi &
 violentiæ quæ me tibi syngraphum hunc co-
 git restituere nunquam satis pœniteat. simul
 abiicit eum ad pedes Aegidij, & videri desijt.
 Aegidius chartulã accipit & lacerat minutim.
 Nec vanæ dæmonis minæ fuere, admirandus
 illum modis plus septennio postea vexauit
 mitto vexationes alias, assumebat monachi
 cuiusdam qui in eodem degebat monasterio
 similitudinem, & nihil non quod excogitari
 inter domesticos posset, molestiæ, Aegidio
 infe

inferebat. patiebatur hic sed tandem dolens malitiam illam serpere, & fratrem, vt putabat, illū, Deum sic semper offendere, rem defert Priori, & petit alio mitti caussamq; aperit. accersito fratre deprehensus calumniator, & insolens ab alijs, solitus ab Aegidio vinci, desijt victori negotium faceſſere. Viuus tādē clarus multis non virtutibus solum raptibusq; sed & miraculis varijs anno 1265, mundo de nascitur vt cælo nasceretur. Sepultus Santa- reni vt sanctus colitur.

BLASPHEMIAE POENAE.

OB blasphemiam Sennacherib Afsyrio-^{1.} rum Regis, angelus Domini vna nocte ^{4. Reg. 19.} percussit in castris Assyriorum centum octo-^{35.} ginta quinque millia, Rex autem cum post reditum in Niniven in templo Nefroch adora- ret Deum suum, à filijs suis gladio trucidatus est.

Thomas Cantipratensis lib. 2. apum, ita de ^{2.} quodam blasphemo scribit. Simon de Tor- ^{cap. 48.} naço Theologiæ Doctor & Professor cele- berimus Parisijs disputatione habita de hu- militate doctrinæ Christi, in reprobū sensum datus dixit: Tres esse qui sectis suis mundum subiugassent, Moysen, Christum, & Mahumethum, Moysen infatuasse Iudæos, Christum Christianos, Mahumeth gentiles. Nec mora euerſis oculis pro humana voce mugitum e- misit, & epilepsia statim elisus in terram ^{die}